มาตรการรักษาความปลอดภัย
ของสถานศึกษา

โรงเรียนโกสัมพีวิทยา

อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

เอกสารมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลความ ปลอดภัยนักเรียนทุกคนภายในโรงเรียนโกสัมพีวิทยา ด้านการป้องกันและแก้ไข อุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านสัตว์มีพิษ ขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนให้คู่มือเล่มนี้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้สถานศึกษา ได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

นางวรวรรณี วัฒนศิริ
ผู้อำนวยการโรงเรียนโกสัมพีวิทยา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑.นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนโกสัมพีวิทยา	๑
๑) เป้าประสงค์	๑
๒) เป้าหมาย	๑
๓) ยุทธศาสตร์	๑
๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา	๒
๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม	๓
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	๓
๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ	๓
๒. อุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา	๓
๓. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๔
๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต่างๆ	๔
๕. อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๔
๖. อุบัติเหตุจากยานพาหนะพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา	๕
๗. อุบัติเหตุจากการน านักเรียนร่วมกิจกรรมส าคัญ	๕
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติภัย	๖
๑. อัคคีภัย	๖
๒.วาตภัย	๖
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม	๖
๑ การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๗
๒.การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๗
๓.สารเสพติด	๗
๔.การอุปโภคบริโภค	๘
๕.การทะเลาะวิวาท	๘
๖.การถูกล่อลวงและลักพา	๙
๗.สื่อลามกอนาจาร	๙
๘.อบายมุข	๑๐
๙. พฤติกรรมชู้สาว	๑๑
๑๐. อินเทอร์เน็ตและเกม	๑๑
๑๑. ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน	๑๒
๑๒. ด้านสัตว์มีพิษ	๑๒

มาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา
โรงเรียนโกสัมพีวิทยา

****

๑. นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยของ โรงเรียนโกสัมพีวิทยา

นักเรียน คือ หัวใจของการจัดการศึกษา โรงเรียนโกสัมพีวิทยา จึงมีความตระหนักในความสำคัญและเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่สถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องร่วมกัน หาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการร่วมกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข ตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตสามารถดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ และอุบัติภัย ที่จะก่อให้เกิด ความเสียหายแก่นักเรียน ดังนั้น โรงเรียนโกสัมพีวิทยา ซึ่งมีภารกิจและความรับผิดชอบ ในการจัดการศึกษาต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ ความปลอดภัยของนักเรียนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพราะนอกจาก จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขแล้ว ยังมีผลต่อการพัฒนาด้านอื่น ๆ อีกด้วย

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาให้มีความพร้อม สามารถ ป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้น กับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย และมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่รับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

๒) เป้าหมาย

(๑) นักเรียนทุกคนในโรงเรียนโกสัมพีวิทยาได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ครองนักเรียน มีแนวทาง ในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) จัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง และเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอนภารกิจ

๑. ศึกษาสภาพทั่วไป ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม

๒. กำหนดมาตรการหลัก กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข

๓. กำหนดมาตรการเสริม กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น

๔. กำหนดกิจกรรม กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม

๕. กำหนดเวลา และผู้รับผิดชอบ กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ		
๑. อุบัติเหตุจาก อาคารเรียนอาคาร ประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ ความจำเป็น ๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และแผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒. อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา	๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล ๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การปีนป่ายในที่สูง/บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด ๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๕. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณี ที่พบวัตถุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือ วัตถุอันตราย ๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บ และทำลาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูอนามัย โรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง
๓. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๑. สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ ต่างๆ เช่น เครื่อง ทำน้ำเย็น พัด ลม โทรทัศน์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๕. อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่าง บ้าน และสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยานยนต์ให้ชิด ทางซ้ายเป็นแถว และสวมหมวกนิรภัย ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินแถวกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๖. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา และการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ตรวจสภาพรถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจดูความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถนน	
๗. อุบัติเหตุจากยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะรับ-ส่ง นักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยต่อสภาพ การใช้งาน ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ค้อน เป็นต้น ประจำยานพาหนะ ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการ ขับขี่ ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความ ปลอดภัยของผู้โดยสาร ๖. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารด้วยความ ปลอดภัยแก่นักเรียนและผู้จ้าง เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่ายหยอกล้อขณะรถยนต์เคลื่อนที่ ๗. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้น และลงรถยนต์ ๘. จัดทำป้ายชื่อรถรับ-ส่งนักเรียนให้เห็นอย่าง ชัดเจน ๙. การประกันภัยโดยความสมัครใจสำหรับ นักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและ แก้ไขอุบัติภัย		
๑. อัคคีภัย/วาตภัย/ อุทกภัย/ธรณีพิบัติภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟหนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยรายงานต้นสังกัดทันที ๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้น จากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาล เบื้องต้น ๑๒. จัดป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม		
๑. การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลลำดับขั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแล ติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือ ดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพัก เด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็น รายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม นักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้อ อาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียน อย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหาเพื่อแก้ปัญหา เฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๓. สารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนักและให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยว เกี่ยวกับ พฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตาม ความสามารถที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักเรียน ๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้าน ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้ สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดใน สถานศึกษา ๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔. การอุปโภคบริโภค	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อน ในอาหารและประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้ เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูก สุขอนามัย ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความเป็น ระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และจัดสร้างบ่อดัก ไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของ นักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่ง ต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาล ร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามลำดับขั้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๕.การทะเลาะวิวาท	๑.ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ๒.จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือ ป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔.ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัด เจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบ ตามล ำดับ ๕.ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๖.การถูกล่อลวงและลักพา	๑.จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจาก การถูกล่อลวง และลักพา ๒.จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวร ยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓.ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการ สอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔.ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่อง ดูแลเพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา ๕.ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖.ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗.ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใน การแจ้งเบาะแส ๘.ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑.ผู้บริหารโรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน
๗. สื่อลามกอนาจาร	๑.ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ใน สถานศึกษา ๒.จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน ๓.จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ตาม แหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อ ลามกอนาจารเข้ามา สถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครอง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น	

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๘.อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำเขตปลอดอบายมุข ร่วมกับชุมชน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุขที่มี ผลกระทบต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของนักเรียน ๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่อง ดูแลพฤติกรรมของ นักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหา และกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบดำเนินการ ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมในเบื้องต้น ๕. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดย จัดทำเป็นข้อมูลแผน ที่ตั้งเพื่อการประสานกับ ครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีใน ครอบครัวไปในทางที่ไม่เหมาะสม ๗.จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกัน ไม่ให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ๘.จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ๙.เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความ ช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน ๑๐.จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และ หน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๙.พฤติกรรมชู้สาว	๑.ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒.มอบหมายครูประจำชั้นให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓.จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดโปร่ง ไม่มีมุมอับอันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔.กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕.สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖.เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบ สืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน ๗.ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘.ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๑๐.อินเทอร์เน็ตและเกม	๑.ให้ความรู้นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่อ อินเทอร์เน็ต ๒.จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓.ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔.ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตามการมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการ เดินทางไป – กลับ ระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕.จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖.ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗.จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้ อินเตอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่ รับผิดชอบเพื่อ ติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมที่ให้บริการนักเรียน ช่วงเวลาเรียน	
ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน		
สุขภาพอนามัย	๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ ระบาดมากขึ้น ๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ อย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยร่วมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบ การจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย ๘. มีส้วมที่ถูกสุขอนามัย ๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้าง มือของนักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านสัตว์มีพิษ		
สัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่ อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้มีความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร ละนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มี พิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุด เสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ มีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่ง เพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ ยุง ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐม พยาบาลกรณีที่ ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง